

Ved en særskilt resolution vedtog plenarforsamlingen på forslag fra 2. og 3. fællesudvalg den 18. november uden afstemning at anbefale rådet at bemyndige de regionale økonomiske kommissioner til om fornødent at holde to samlinger i 1949.

9. Økonomisk udvikling og udvandringsproblemer.

Spørgsmålet om, hvorvidt en organiseret udvandring kunne bidrage til at forbedre den nuværende vanskelige økonomiske situation i verden, drøftedes i 2. og 3. udvalgs fællesudvalg på grundlag af to resolutionsforslag fremsat henholdsvis af Peru og af Ecuador og af Columbia. Tanken med disse forslag var at formulere et program til fremme af den økonomiske udvikling i uopdyrkede og svagt befolkede egne for derved at skabe plads for overskydende befolkning andetsteds samt eventuelt forøge verdensproduktionen af fødevarer. Det var endvidere hensigten, at de lande, hvorom det drejede sig, skulle have teknisk hjælp til tilrettelæggelse af deres arbejdsprogrammer, og man håbede, at den internationale bank for genopbygning og udvikling særlig ville overveje lån til fordel for områder, der egnede sig både til opdyrkning og udvandring.

Forsamlingen godkendte den 18. november 1948 uden særlige bemærkninger en af Indien foreslået resolution om forslagene oversendelse til det økonomiske og sociale råd.

10. Økonomisk udvikling af underudviklede lande

Dette problem optog 2. udvalgs interesse gennem en række møder. Resolutionsforslag og ændringsforslag var blevet fremsat af et stort antal lande. Den endelige resolution angående dette punkt på dagsordenen indskrænkede sig til at udtale håbet om, at den internationale bank omgående ville søge truffet rimelige foranstaltninger til at lette en snar-

lig iværksættelse af et lånesystem med særligt henblik på at ophjælpe økonomisk underudviklede områder.

Af udtalelserne i plenarforsamlingen kan nævnes, at Sovjetunionen vel accepterede resolutionsudkastet, men samtidig udtalte, at det var mangelfuldt, idet det ikke kritiserede banken for dens holdning. Banken var efter Sovjetunionens mening under De Forenede Staters kontrol og diskriminerede i strid med De Forenede Nationers principper i sin lånepolitik mod en række lande, derunder de østeuropæiske.

Haitis repræsentant fremhævede, at mange underudviklede lande for tiden ikke kunne få den finansielle hjælp på langt sigt, som de trængte til; de kom ikke ind under Marshall-planen, og private var bange for at låne dem midler, ofte fordi de frygtede beslaglæggelse af deres kapital eller socialisering. Det økonomiske og sociale råd måtte søge en løsning på dette problem.

Resolutionen, der vedtoges enstemmigt af forsamlingen den 4. december 1948, indeholder iøvrigt en henstilling til det økonomiske og sociale råd og de særlige institutioner om nærmere at overveje alle sider af spørgsmålet og om at optage i sin beretning til næste plenarforsamling en oversigt over de allerede trufne forholdsregler og forslag om yderligere skridt til at fremme den økonomiske udvikling og hæve levestandarden i de underudviklede lande.

11. Teknisk bistand til økonomisk udvikling.

En række lande, f. eks. Birma, Chile, Haiti, Peru og Ægypten, var stærkt interesseret i at modtage teknisk bistand til deres økonomiske udvikling. På grundlag af de fremsatte resolutionsforslag og med delvis benyttelse af den tekniske hjælp, der var ydet Haiti som forbillede, udarbejdede 2. udvalg to resolutionsforslag. Det ene bemyndigede generalsekre-